

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการออกไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภา
ผู้แทนราษฎรของบุคลากรโรงพยาบาลจิตเวชเลยราชนครินทร์
วันที่ 2 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2557*

Factors Related to the 2-February-2014 Election of Members
of the House of Representative of Loei Ratchanakharin
Psychiatric Hospital's Personnel

พระนิทัศน์ วงศ์วังเพิ่ม, เรืองฤทธิ์ คงอยู่, ธนศิมนุช ไชยวิมลศิริ¹,
ปรัชญา มีโนทองมหาศาล² และอัญชลี วิจิตรปัญญา³

Phra Nitat Wongwangphoem, Ruangrit Khongyoo, Tanasimon Chaiwimonsiri,

Prucha Meenonthongmahasan and Anchalee Vijitphanya

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง¹

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตขอนแก่น²

นักวิชาการอิสระ³

Mahamakut Buddhist University, Srilanchang Campus, Thailand

Mahachulalongkornrajavidyalaya University, KhonKaen Campus, Thailand

Independent scholar, Thailand

Corresponding Author, E-mail: prucha51963@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อศึกษาระดับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการออกไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของบุคลากรโรงพยาบาลจิตเวชเลยราชนครินทร์ 2) เพื่อศึกษาปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคม ปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเมือง ปัจจัยทางจิตวิทยาทางการเมือง ปัจจัยการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนที่มีความสัมพันธ์ต่อการออกไปใช้สิทธิเลือกตั้งของบุคลากรโรงพยาบาลจิตเวชเลยราชนครินทร์ 3) เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคปัจจัย ที่มีความสัมพันธ์กับการออกไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของบุคลากรโรงพยาบาลจิตเวชเลยราชนครินทร์ประชากร คือ บุคลากรโรงพยาบาลจิตเวชเลยราชนครินทร์ที่มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จำนวน 129 คน กำหนด

*ได้รับบทความ: 16 กุมภาพันธ์ 2561; แก้ไขบทความ: 11 กรกฎาคม 2562; ตอรับตีพิมพ์: 31 กรกฎาคม 2562

Received: February 16, 2018; Revised: July 11, 2019; Accepted: July 31, 2019

ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยการสุ่มของ W.G Cochran ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 96 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) หาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's Correlation Coefficient)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ระดับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการออกไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของบุคลากรโรงพยาบาลจิตเวชเลยราชนครินทร์ อยู่ในระดับความเห็นด้วยน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านสิ่งแวดล้อมทางการเมือง รองลงมา ได้แก่ ด้านจิตวิทยาทางการเมือง และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ด้านการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน

2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการออกไปใช้สิทธิเลือกตั้งของบุคลากรโรงพยาบาลจิตเวชเลยราชนครินทร์ต่อการออกไปใช้สิทธิเลือกตั้งของบุคลากรโรงพยาบาลจิตเวชเลยราชนครินทร์ (Y) ได้แก่ ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางการเมือง (X_3) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (R_{xy}) เท่ากับ 0.49 และปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคม (X_1, X_2) ตัวแปรด้านจิตวิทยาทางการเมือง (X_4) และ ตัวแปรด้านการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน (X_5) ไม่มีความสัมพันธ์กับการออกไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของบุคลากรโรงพยาบาลจิตเวชเลยราชนครินทร์ (Y) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (R_{xy}) เท่ากับ -0.01, 0.03, 0.19 และ 0.16 ตามลำดับ

3. เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคปัจจัย ที่มีความสัมพันธ์กับการออกไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของบุคลากรโรงพยาบาลจิตเวชเลยราชนครินทร์ พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่เห็นว่านักการเมืองที่มีแต่การคาน้ำถึงผลประโยชน์ส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 29.21 และมีข้อเสนอแนะในการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน ส่วนใหญ่เห็นควรเปิดโอกาสให้กับประชาชนได้แสดงความคิดเห็น คิดเป็นร้อยละ 37.5

คำสำคัญ: การเลือกตั้ง; สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

Abstract

The Research of this thematic were 1) To study the level of factors related to the exercise of the right to elect the members of the House of Representatives of psychiatric hospital staff. 2) To study Economic and social factors. Political environment factors Psychological factors Political participation of people related to the election of personnel of Rajanagarindra Psychiatric Hospital. 3) To study the barriers and factors. The relationship with the right to vote for the members of the House of Representatives of psychiatric hospital staff Ratchanakarin. The population consisted of 129 psychiatrists at Rajanagarindra

Hospital who had the right to elect members of the House of Representatives. The size of the sample was determined using the W. Cochran formula. The sample size was 96 random Statistics used in data analysis include: Percentage, Mean, Standard Deviation, Pearson's Correlation Coefficient.

The research found that:

1. Factors related to the exercise of the right to elect the members of the House of Representatives of the personnel of the Rajanagarindra Psychiatric Hospital. With less comment. When considering each side, it was found that The highest mean of political environment was followed by political psychology and the least average of political participation of the people Factors related to the election of members of the House of Representatives. Psychiatric Hospital Loei Rajanagarindra.

2. Factors related to the exercise of voting rights of psychiatric staff at Rajanagarindra Hospital on the right to vote for the personnel of the Rajanagarindra Psychiatric Hospital (Y). Factors related to the exercise of voting rights of psychiatric staff at Rajanagarindra Hospital on the right to vote for the personnel of the Rajanagarindra Psychiatric Hospital (Y). political environment (X_3). The results of the study were as follows: The statistic was at the level of .01 with a correlation coefficient (R_{xy}) of 0.49. The economic and social factors (X_1, X_2), political psychological variables (X_4), and political participation variables (X_5) were not moderately correlated with the exercise of the right to elect members of the House of Representatives. Psychiatric nurses in Rajanagarindra (Y) with a correlation coefficient (R_{xy}) = -0.01, 0.03, 0.19 and 0.16, respectively.

3. To study the barriers and factors. The relationship with the right to vote for the members of the House of Representatives of psychiatric hospital staff Ratchanakarin. The majority of people find that politicians have their own interests. 29.21%, and there are suggestions for political participation of the people. Most of the people should be given opportunities to express their opinions. Accounted for 37.5%.

Keywords: Election; Members of the House of Representative

1. บทนำ

ปัจจุบันประเทศไทยมีการปกครองเป็นระบอบประชาธิปไตย (Democratic regime) ถือหลักว่าอำนาจทางการเมืองการปกครองมาจากประชาชน (Popular sovereignty) พื้นฐานในการปกครองระบอบประชาธิปไตย คือ การเลือกตั้งที่มีความบริสุทธิ์ยุติธรรม การสรรหาผู้แทนที่ดีที่สุดเข้าไปในสภาและรัฐบาล เป็นการมอบอำนาจอธิปไตยของปวงชนให้เข้าไปใช้อำนาจแทนในการจัดตั้งรัฐบาลและตรากฎหมายเพื่อแก้ปัญหาทุกข์สุขของประชาชน และเป็นการแสดงความเสมอภาคเท่าเทียมกันของประชาชน แต่ละปัจเจกบุคคลมีเสียงเท่ากัน (One man one vote) ประชาชนแต่ละคนสามารถแสดงความคิดเห็นอิสระเสรี และแสดงออกโดยการเลือกตั้งอย่างเสรี ด้วยความสำคัญของการจัดการเลือกตั้ง รัฐจึงจำเป็นต้องจัดการบริหารการเลือกตั้งให้เป็นไปด้วยดีมีประสิทธิภาพบริสุทธิ์ยุติธรรมและอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้งให้มากที่สุด (Uwanno, 2002)

หลังเปลี่ยนแปลงการปกครองระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์มาเป็นระบอบประชาธิปไตย เมื่อวันที่ 24 มิถุนายน 2475 ประชาชนชาวไทยได้เริ่มใช้วิธีสรรหาตัวแทนมาบริหารประเทศโดยผ่านการเลือกตั้ง โดยใช้ระบบการเลือกตั้งทั้งแบ่งเขตและรวมเขตจังหวัด ปัจจุบันได้ใช้กฎหมายรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ฉบับปี พ.ศ. 2550 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 1) พ.ศ. 2554 ได้จัดระบบการเลือกตั้งแบบใหม่เรียกว่าระบบ การเลือกตั้งแบบสัดส่วนและเขตละ 1 คน (Puang-ngarm

and Akkasaeng, 2004) การเลือกตั้งถือเป็นพฤติกรรมทางการเมืองของมหาชน และเป็นกลไกในการใช้อำนาจอธิปไตยหรือการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนผู้เป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตย โดยการไปใช้สิทธิเลือกตั้งตัวแทนที่มีนโยบายตรงกับความต้องการของตนให้ไปใช้อำนาจอธิปไตยในการปกครองแทนตนเองตามความชอบธรรม อีกทั้งยังเป็นกลไกที่จะควบคุมให้ผู้แทนที่ดำรงตำแหน่งจากการเลือกตั้งให้ตระหนักถึงความรับผิดชอบของตนต่อประชาชนอยู่เสมอ (Ratmanee, et al., 2014 : 121-134)

โรงพยาบาลจิตเวชเลยราชนครินทร์ มีขนาด 120 เตียง สังกัดกรมสุขภาพจิตกระทรวงสาธารณสุข และเป็นโรงพยาบาลจิตเวชแห่งที่ 5 ของภาคอีสาน ครอบคลุมพื้นที่รับผิดชอบงานสุขภาพจิต ได้แก่ จังหวัดเลย จังหวัดหนองบัวลำภู จังหวัดอุดรธานี และจังหวัดหนองคาย เป็นการขยายบริการด้านสุขภาพจิตและจิตเวชในแถบอีสานตอนบน จึงมีคำสั่งให้เปิดดำเนินการพร้อมให้บริการงานผู้ป่วยนอกเมื่อวันที่ 17 มกราคม พ.ศ. 2543 ส่วนบริการงานผู้ป่วยในอย่างไม่เป็นทางการตั้งแต่วันที่ 9 พฤษภาคม พ.ศ. 2544 เป็นต้นมา ส่งผลให้มีบุคลากรในการให้บริการแก่ผู้มารับบริการ ทั้งที่เป็นผู้ป่วยและญาติที่มาใช้บริการ ในช่วงที่มีการเลือกตั้งในวันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2557 มีบุคลากรจำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ที่เป็นผู้มีสิทธิในการออกเสียงเลือกตั้ง

ดังนั้น ผู้วิจัยในฐานะประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเลย ซึ่งเป็นผู้ที่เคารพในเสียงของประชาธิปไตย และออกไปใช้

สิทธิตามที่กฎหมายกำหนดด้วยความตระหนักใน ความสำคัญของการไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง จึงมีความสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ กับการออกไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทน ราษฎรของบุคลากรโรงพยาบาลจิตเวชเลยราชน ครินทร์ เพื่อเป็นข้อมูลในการเผยแพร่และ ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนออกไปใช้สิทธิเลือกตั้ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเพิ่มมากยิ่งขึ้น และยัง เป็นพื้นฐานที่เป็นประโยชน์ต่อผู้สมัครสมาชิกสภา ผู้แทนราษฎร ในการนำไปกำหนดนโยบายการสร้าง ภาพลักษณ์ของผู้สมัครเพื่อให้ตรงตามความ ต้องการของประชาชนและนำไปสู่แนวทางการ พัฒนาระบบประชาธิปไตยต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับปัจจัยที่มีความ สัมพันธ์กับการออกไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภา ผู้แทนราษฎรของบุคลากรโรงพยาบาลจิตเวชเลย ราชนครินทร์

2. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านเศรษฐกิจและ สังคม ปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเมือง ปัจจัยทาง จิตวิทยาทางการเมือง ปัจจัยการมีส่วนร่วมทางการเมือง ของประชาชนที่มีความสัมพันธ์ต่อการออกไป ใช้สิทธิเลือกตั้งของบุคลากรโรงพยาบาลจิตเวชเลย ราชนครินทร์

3. เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคปัจจัย ที่มีความสัมพันธ์กับการออกไปใช้สิทธิเลือกตั้ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของบุคลากรโรงพยาบาล จิตเวชเลยราชนครินทร์

3. วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ บุคลากร โรงพยาบาลจิตเวชเลยราชนครินทร์ที่มีสิทธิเลือก ตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในวันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2557 จำนวน 129 คน กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 96 คน คำนวณจากจำนวนบุคลากรโรงพยาบาลจิตเวช โดยการคำนวณ ของ W.G. cochrane (จำนวน ประชากรไม่มาก) ซึ่งคำนวณสูตรได้ดังนี้

$$n = \frac{P(1-P)}{\frac{E^2}{Z^2} + \frac{P(1-P)}{N}}$$

เมื่อ n คือ จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ N คือ ขนาดประชากร P คือ สัดส่วนของประชากร ที่ผู้วิจัยต้องการสุ่ม (โดยทั่วไปนิยมใช้สัดส่วน 30% หรือ 0.30) Z คือ ระดับความเชื่อมั่นที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ Z มีค่าเท่ากับ 1.96 ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (ระดับ 0.05) E คือ คลาดเคลื่อนของคลาดเคลื่อนของกลุ่ม ตัวอย่าง มีระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 สัดส่วน

ความคลาดเคลื่อนเท่ากับ 0.05 ผลการคำนวณจาก สูตรได้กลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 92.16 คน และเพื่อ ป้องกันการสูญหาย จึงจะสามารถประมาณค่าร้อยละ โดยมีความผิดพลาดไม่เกินร้อยละ 5 ที่ระดับความ เชื่อมั่นร้อยละ 95 ได้แบ่งบุคลากรออกเป็น 3 กลุ่ม คือ สายวิชาชีพ สายสนับสนุนบริการ สายสนับสนุน บริหาร ซึ่งมีบุคลากรแต่ละกลุ่มเป็น 52, 42 และ

35 รวมเป็น 129 คน คำนวณขนาดตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างโดยการคำนวณสูตร ของ W.G. Cochran ได้จำนวน 96 คน ให้ทำการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified sampling) โดยใช้สัดส่วนที่เท่ากัน และทำการสุ่มแบบง่ายโดยใช้วิธีการจับฉลากโดยการสุ่มแบบไม่คืนกลับ จนได้กลุ่มตัวอย่างครบ 96 คน เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัย เพื่อพิจารณาความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยหาค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ด้วยวิธีหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยเลือกเอาเฉพาะข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป นำแบบสอบถามที่ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาและหาค่าเฉลี่ยแล้วไปตรวจสอบแก้ไข เพื่อปรับปรุงอีกครั้งนำแบบสอบถามไปหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) กับบุคลากรโรงพยาบาลจิตเวชเลยราชนครินทร์ จำนวน 30 คน ผลการหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยใช้สูตรวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์ แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค โดยได้เท่ากับ .998 จัดทำเครื่องมือวิจัยฉบับสมบูรณ์แล้วนำไปเก็บข้อมูลในการวิจัยต่อไปสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ดังนี้ สถิติพรรณนาคือ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และใช้สถิติอ้างอิงในการทดสอบสมมติฐาน คือ

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's Correlation Coefficient) เพื่อทดสอบสมมติฐานความและแปลความหมายค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) (Phra Nitat Wongwangphoem, 2015)

4. สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปผู้ตอบแบบสอบถามพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีอายุต่ำสุด 20 ปี สูงสุด 52 ปี โดยผู้ที่ตอบแบบสอบถามมากที่สุดมีอายุระหว่าง 31-41 ปี จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 62.5 รองลงมาคือ มีอายุ 20-30 ปี จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 27.1 รองลงมาคือ มีอายุระหว่าง 42-52 ปี จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 10.4 รายได้ต่ำสุด 6,540 บาท สูงสุด 30,700 บาท โดยผู้ที่ตอบแบบสอบถามมากที่สุดคือ มีรายได้ระหว่าง 10,001-15,000 บาท จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 29.2 รองลงมาคือ รายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 27.1 และน้อยที่สุดคือ ผู้ตอบแบบสอบถามมีรายได้ 15,001-20,000 บาท จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 20.8 มีสถานภาพสมรส จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 65.6 รองลงมาคือ สถานภาพโสด จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 30.2 และน้อยที่สุดคือ ผู้ตอบแบบสอบถาม มีสถานภาพสมรส หย่า จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 4.2 คือ ระดับปริญญาตรีจำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 62.5 รองลงมา ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปว.ช. จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 19.8 และน้อยที่สุดคือ ผู้ตอบแบบสอบถาม ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นขึ้นไป จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1 ตำแหน่งสายวิชาชีพ

จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 40.6 รองลงมาคือ สายสนับสนุนบริการ จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 35.3 และน้อยที่สุดคือผู้ตอบแบบสอบถามสายสนับสนุนบริหาร จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 27.1

2. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการออกไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของบุคลากรโรงพยาบาลจิตเวชเลยราชนครินทร์พบว่า โดยภาพรวมทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับเห็นด้วยน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านสิ่งแวดล้อมทางการเมือง รองลงมา ได้แก่ ด้านจิตวิทยาทางการเมือง และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ด้านการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนเป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการออกไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของบุคลากร โรงพยาบาลจิตเวชเลยราชนครินทร์

จากการทดสอบสมมติฐานการวิจัย ใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's Correlation Coefficient) เพื่อทดสอบสมมติฐานความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคม ปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเมือง ปัจจัยด้านจิตวิทยาทางการเมือง ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนกับการออกไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในจังหวัดพบว่า ตัวแปรอิสระที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามใช้สถิติวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรรายคู่ด้วยการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson Correlation Coefficient) พบว่า ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางการเมือง (X_3) มีความสัมพันธ์ในระดับปาน

กลางกับการออกไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในจังหวัดเลย (Y) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (R_{xy}) เท่ากับ 0.49

ส่วนตัวแปรด้านเศรษฐกิจ (X_1 , X_2) ตัวแปรด้านจิตวิทยาทางการเมือง (X_4) และ ตัวแปรด้านการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน (X_5) ไม่มีความสัมพันธ์กับการออกไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในจังหวัดเลย (Y) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (R_{xy}) เท่ากับ 0.90, 0.77, 0.06 และ 0.10 ตามลำดับ

ข้อเสนอแนะเพื่อหาแนวทางการส่งเสริมการออกไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในจังหวัดเลย ซึ่งเป็นข้อมูลที่ได้จากคำถามปลายเปิด (Open-Ended) ผู้วิจัยได้สรุปด้านสภาพปัญหา อุปสรรคการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนส่วนใหญ่เห็นว่า นักการเมืองที่มีแต่การคำนึงถึงผลประโยชน์ส่วนตัว จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 29.21 รองลงมาคือ เวทีที่เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองน้อย จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 19.10 และน้อยที่สุดคือไม่ยอมรับฟังความคิดเห็นและเสียงสะท้อนของประชาชน จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 4.85

ข้อเสนอแนะในการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนส่วนใหญ่เห็นควรเปิดโอกาสให้กับประชาชนได้แสดงความคิดเห็น จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 37.5 รองลงมาคือ ยอมรับความคิดเห็นของประชาชนด้วยความจริงใจ จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 26.25 และน้อยที่สุดคือนำแนวคิดของภาคประชาชนมาคิดวิเคราะห์ความเป็นไปได้

ในการวางแผนนโยบายพัฒนาประเทศ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5

5. อภิปรายผลการวิจัย

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการออกไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของบุคลากรโรงพยาบาลจิตเวชเลยราชนครินทร์ พบว่า ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางการเมือง ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางการเมือง โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยน้อย ไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ประยุทธ์ คงเฉลิมวัฒน์ (Khongchalermwat, 2014 : 9-18) ที่ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาลจังหวัดลพบุรี พบว่า ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ในภาพรวมมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางและเมื่อพิจารณาแต่ละรายการ พบว่า มีระดับความคิดเห็นในระดับปานกลางทุกรายการ สอดคล้องกับแนวคิดของสุจิต บุญบงการ (Bunbongkan, 1999) ที่พบว่า สภาพแวดล้อมและปรากฏการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมถือว่าสภาพแวดล้อมทางการเมืองนั้นเป็นปัจจัยสำคัญอีกประการหนึ่งที่ไม่ได้สนับสนุนการขยายตัวการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนให้กว้างขวาง สภาพการเมืองเช่นนี้คือ สภาพที่มีการต่อสู้กันระหว่างผู้นำสองกลุ่ม ซึ่งมีความเห็นทางการเมืองแตกต่างกัน คือ ผู้นำพลเรือนซึ่งต้องการขยายการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนนั้นคือฐานอำนาจทางการเมืองของพวกเขา กับผู้นำทางทหารซึ่งไม่นิยมให้มีการขยายตัวทางการเมืองของประชาชนและเนื่องจากผู้นำทหารเป็นกลุ่มที่มีอำนาจทางการเมืองและครอบงำ

ทางการเมืองได้มากกว่าผู้นำฝ่ายพลเรือน ดังนั้น ผู้นำทหารจึงสามารถขัดขวางการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนและการมีส่วนร่วมนั้น สิ่งที่เกิดขึ้นตามความยินยอมของผู้นำทหารและอยู่ในการควบคุมของผู้นำทหาร

1.1 ปัจจัยด้านจิตวิทยาทางการเมือง พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของภูสิทธ์ ชันติกุล (Khantikul, 2010) ได้ศึกษาเรื่อง รูปแบบการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร พบว่า ปัจจัยด้านจิตวิทยาทางการเมือง มีความสัมพันธ์เชิงปฏิฐาน อยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับแนวคิดของ McClosky (1968) ได้อธิบายปัจจัยด้านจิตวิทยาทางการเมืองจะยังคงมีอยู่ได้ก็ขึ้นอยู่กับว่าการเข้าร่วมทางการเมืองนั้นให้ผลประโยชน์หรือผลตอบแทนแก่ผู้เข้าร่วมอย่างไรบ้าง เช่น ต้องการมีอำนาจต้องการแข่งขัน ต้องการความสำเร็จ ต้องการไปสัมพันธ์กับผู้อื่น ต้องการเงินทอง ศักดิ์ศรี ต้องการสถานภาพที่สูงขึ้น ต้องการการยอมรับจากสังคม เป็นต้น กล่าวโดยสรุป การที่บุคคลเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองก็เพราะบุคคลมองเห็นประโยชน์ที่จะได้รับการเข้ามีส่วนร่วมทางการเมือง

1.2 ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยน้อย สอดคล้องกับการศึกษาของหยดฟ้า ราชมณี (Ratmanee, et al., 2014 : 121-134) ได้ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมทางการเมืองและการ

เลือกตั้งของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครศรีธรรมราช พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อยแต่ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของอำนาจ ศรีพระจันทร์ (Sriprachan, 2010) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น: กรณีศึกษาการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุดรธานี โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยด้านการเป็นฐานคะแนนเสียงและการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งอยู่ในระดับปานกลาง

2. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการออกไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในจังหวัดเลย โดยจำแนกตามปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคม ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางการเมือง ปัจจัยด้านจิตวิทยาทางการเมือง และปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน พบว่า ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคม (อายุ) ของบุคลากรมีอายุที่ใกล้เคียงกัน มีความคิดเห็นต่อการออกไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในจังหวัดเลย ไม่มีความสัมพันธ์กัน จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษาของสุรพล พรหมกุล (Promgun, 2015) ได้ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2557 ในจังหวัดขอนแก่นปัจจัยด้านอายุ พบว่า เป็นส่วนสำคัญที่สุดที่ทำให้ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง สื่อประชาสัมพันธ์ที่สำคัญที่สุดที่ทำให้ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร 2557 ในจังหวัดขอนแก่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.1 ปัจจัยด้านรายได้บุคลากรมีรายได้ใกล้เคียงกัน ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการออกไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในจังหวัดเลย ซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษาของเอกชาติ แจ่มอัน (Chaem-on, 2004) ได้วิจัยเรื่องพฤติกรรมการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี: ศึกษากรณีอำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี พบว่า รายได้ต่อเดือนระหว่าง 5,001-10,000 บาท เป็นส่วนทำให้ไปใช้สิทธิเลือกตั้งมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมไปใช้สิทธิเลือกตั้ง

2.2 ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางการเมือง มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับการออกไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในจังหวัดเลย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 กล่าวคือ ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางการเมืองมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์กับระดับการออกไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในจังหวัดเลย สอดคล้องกับการศึกษาของภูสิทธิ์ ชันติกุล (Khantikul, 2010) ได้ศึกษาเรื่องรูปแบบการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร พบว่า ด้านลักษณะสภาพแวดล้อมทางการเมืองโดยภาพรวมมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเพิ่มขึ้น ($R = 0.6460$)

2.3 ปัจจัยทางด้านจิตวิทยาทางการเมืองประชาชน ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการออกไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในจังหวัดเลย ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของภูสิทธิ์ ชันติกุล (Khantikul, 2010) ได้ศึกษาเรื่อง รูปแบบการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน เขตดุสิต

กรุงเทพมหานคร พบว่า ปัจจัยด้านจิตวิทยาทางการเมือง ไม่มีความสัมพันธ์ กับส่วนร่วมทางการเมือง

2.4 ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการออกไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในจังหวัดเลยซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษาของเสมอจุ่นเจริญ (Chuncharoen, 2014 : 177-183) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาลจังหวัดชลบุรี พบว่า มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาล

จังหวัดชลบุรีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01

6. ข้อเสนอแนะ

1. พรรคการเมืองควรจะมีการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมให้ประชาชนได้มีกิจกรรมร่วมกับนักการเมืองอย่างต่อเนื่องซึ่งจะส่งผลให้เกิดการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนเพิ่มขึ้น

2. การจัดกิจกรรมด้านการสนทนาเรื่องการเมือง ควรจัดให้มีความน่าสนใจ รวมถึงการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในเชิงสร้างสรรค์รวมทั้งการสร้างความปลอดภัยทางสังคม ให้เกิดขึ้นภายในประเทศเพื่อลดความขัดแย้ง

References

- Bunbongkan, S. (1999). *Political Development of Thailand: Interrelation between the Army, Political Institutions and People's Political Participation*. 4th ed. Bangkok : Chulalongkorn University Printing House
- Chaem-on, E. (2004). *Voting Behaviour in Election of Members of Chon Buri Provincial Administration Organization: Case Study of Phanat Nikhom District, Chon Buri*. Chon Buri : Burapha University
- Chuncharoen, S. (2014). Factors Effecting Political Participation of People in Chonburi Municipality. *Pathumthani University Academic Journal*. 6(2), 177-183.
- Khantikul, P. (2010). Model of Political Participation of People in Dusit District, Bangkok. *Research Report*. Bangkok : Suan Sunandha Rajabhat University.
- Khongchalemwat, P. (2014). Political Participation of People in Lop Buri Municipality. *Pathumthani University Academic Journal*, 6(3), 9-18.
- Mc Closky, H. (1968). *Political Participation, in International Encyclopedia of the Social Sciences*. New York : McMillan and Press.

- Phra Nitat Wongwangphoem. (2015). Leadership of Presidents of Sub-district Administrative Organizations in KhonKaen. *Research Report*. Loei : Mahamakut Buddhist University, Loei.
- Promgun, S. (2015). Voting Behaviour in 2557 General Election of Members of the House of Representatives in KhonKaen. *Dhammathas Academic Journal*. 15(3), 120-138.
- Puang-ngarm, K. and Akkasaeng, A. (2004). *Handbook of New Local Administrative Organization from Direct Election*. Bangkok : Senadham.
- Ratmanee, Y., et al. (2014). Political Participation and Election of NakhonSiThammarat Rajabhat University Students. *Journal of Humanities and Social Sciences, Thaksin University*. 9(2), 121-134.
- Sriprachan, A. (2010). Factors Affecting Political Participation of Voters in the Election of Local Government Organization: A Case Study of Electing President of Udon Thani Provincial Administration Organization, Focusing on Ban Phue District, UdonThani Province. *The National Conference & Research Presentation 2015 "Create and Development to Approach ASEAN Community II"*. Nakhonratchasima: Nakhonratchasima College.
- Uwanno, B. (2001). *Good Governance in the Thai Society*. Bangkok : Thailand National Defence College.

